

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.III.38.102/2018/7.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró
. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . (...) jogtanácsos

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási
Hivatal

Az alperes képviselője: . Hernádi Eleonóra Ügyvédi Iroda
(fél címe 1)

Alperesi beavatkozó: (...)

Alperesi beavatkozó

képviselője: . Zsobrák Norbert Lajos ügyvéd

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezett elsőfokú határozat: Fővárosi Törvényszék
21.K.700.157/2018/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 21.K.700.157/2018/5. számú ítéletét megváltoztatja és az alperes FVFO_2017/898-5. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a felperesnek 50.000-50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi beavatkozó, mint felhasználó/fogyasztó a (...) szám alatti felhasználási helyre 2001 évtől állt szerződéses jogviszonyban a felperessel, mint szolgáltató/engedéllyessel. A beavatkozó 2009. február 15. napján kelt elektronikus levelében kérte a felperestől az (...) gyári számú fogyasztásmérő felülvizsgálatát az elektromos áramszolgáltatásra vonatkozóan, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint az a valós villamosenergia-fogyasztástól többet mért. Felperes ellenőrei 2009. március 16-án a fogyasztási helyen a fogyasztásmérőt leszerelték, erről ténymegállapító jegyzőkönyvet vettek fel, amely rögzítette a leszerelési mérőóra-állást. Ezt követően a felperes elvégeztette a fogyasztásmérő laboratóriumi vizsgálatát 2009. május 21. napján a (...) Kft. laboratóriumában. Az erről felvett vizsgálati jegyzőkönyv szerint a tárgyi fogyasztásmérő +96,66%-os hibával mért. Ezt követően a felperes az alperesi beavatkozóval egyeztető tárgyalásokat folytatott, melyen a beavatkozó jelezte, hogy a mérőórát semmilyen módon nem befolyásolta, a szabálytalan áramvételezés tényét vitatja. A felperes 2009. június 15. napján kelt levelében tájékoztatta beavatkozót, hogy a szerződösszegés jogkövetkezményeként 480.000 Ft végösszegű kötbért számlázott ki a részére. A felperes az alperesi beavatkozónak a villamosenergia-kereskedőnél keletkezett 217.367 Ft túlfizetését a kötbér követelésre lekönyvelte.
- [2] Az alperesi beavatkozó panaszt nyújtott be az alperesi hatósághoz, melyben változatlanul vitatta a szabálytalan áramvételezés tényét és kifogásolta a kiszabott kötbért. Az alperes az eljárás során 2017. március 3. napján kelt végzésével nyilatkozattételre hívta fel a felperest, részletesen meghatározott dokumentumok csatolására utalással. A felperes a végzésre reagálva szakvéleményt nem terjesztett elő, arra hivatkozott, hogy az alperesi beavatkozó szakértői vizsgálatot nem kezdeményezett. Továbbra is csak a (...) Kft. által felvett vizsgálati jegyzőkönyvet csatolta. A mérőóra felhasználási helyre történő felszerelésével kapcsolatban dokumentumokat pedig nem bocsátott rendelkezésre.
- [3] Az alperes 2017. május 17. napján kelt FVFO-2017/895-5. számú határozatával az alperesi beavatkozó panaszának helyt adott. Megtiltotta felperesnek, hogy a 480.000 Ft végösszegű kötbért, mint jogkövetkezményt alkalmazza. Kötelezte a 217.367 Ft túlfizetésből adódó összeg visszautalására. A határozat indokolásában hivatkozott arra, hogy a vonatkozó jogszabályok szerint a szerződösszegés tényét a szolgáltató köteles bizonyítani. Ennek nem tett eleget, mert a határozatban részletezettek szerinti hiányok miatt a laboratóriumi vizsgálatról csatolt jegyzőkönyv nem alkalmas a szerződösszegés tényének kétséget kizáró bizonyításra. Igazságügyi szakértői vizsgálatot a felperes nem végeztetett, nem igazolta továbbá a mérőóra felszerelési állapotát sem.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, elsődlegesen arra tekintettel, hogy az alperes a hatáskörén túlterjeszkedve járt el. Másodlagosan kérte ugyancsak a határozat hatályon kívül helyezését, valamint az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, tekintettel arra, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének. A bizonyítékokkal ellentétes tényállást állapított meg, és azokból helytelen következtetést vont le.
- [5] A felperes hivatkozott a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban

Vet.) 57. § (4) bekezdésére, mely alapján az alperesnek az engedélyes jogsértését kellett volna megállapítania, de a határozatban ilyen jogszabálysértés nem lelhető fel. Kifejtette továbbá, hogy a vizsgálat eredményei mágneses befolyásolásra utaltak, ezzel az Üzletszabályzat 6.9.2.1.f pontja alapján az alperesi beavatkozó szerződésszegést követett el. Ennek a Vet. 58. §-a, valamint a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vet.Vhr.) 2. számú melléklet 23. §-a, és az Üzletszabályzat 6.11.4. pontja szerinti jogkövetkezménye a kötbérfizetési kötelezettség. Utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is kimondta, hogy a felhasználónak őrzési kötelezettsége áll fenn a mérőóra-ra vonatkozóan, tehát annak épsége megőrzése és a szerződés szerinti vételezés biztosítása a felhasználó kötelezettsége. Az pedig, hogy kinek felróható a mágneses befolyásolás és ez mikortól kezdődött szakértői módszerrel nem megállapítható. A mágnesezéssel elérni kívánt hatás kizárólag a felhasználó érdekében állt. Hivatkozott a BH2018.97. számú eseti döntésére. Utalt továbbá arra, hogy a szabálytalan vételezéssel kapcsolatos polgári per a felperes és az alperesi beavatkozó között a Csongrádi Járásbíróságon van folyamatban, amely per jóval a jelen perbeli panasz beérkezése előtt indult, ily módon álláspontja szerint az alperesi határozat a Ket. 19. § (5) bekezdésére tekintettel jogszabálysértő.

- [6] Az alperes és alperesi beavatkozó a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [8] Rögzítette, hogy a felperes keresetlevelében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperesi hatóság a Vet. 57. § (4) bekezdésében foglaltak alapján túllépte hatáskörét. Ezzel kapcsolatban a Bíróság megjegyezte, hogy jelen per tárgya az alperes energiaügyben hozott határozatának felülvizsgálata, amely során az alperes nem mint fogyasztóvédelmi hatóság járt el. Az alperes feladata a rendelkezésre álló adatok alapján a fogyasztó panaszának elbírálása volt. Ennek eleget tett, ezen nem terjeszkedett túl.
- [9] A bíróság rámutatott továbbá, hogy a felperes Üzletszabályzata 7.8.2. pontja előírja, hogy ha a fogyasztó a szabálytalan vételezés tényét vitatja, a mérőberendezés szakértői vizsgálatát kell elvégezni. Jogi szabályozáson túl a kialakult gyakorlat is az a tárgyi ügycsoportban, hogy amennyiben a felhasználó jelzi, hogy nem ért egyet a szabálytalan vételezés tényével a szolgáltató elvégezteti a mérőóra igazságügyi szakértői vizsgálatát. Ezt a szakértői véleményt a releváns egyéb dokumentumokkal együtt a panaszos panaszának elbírálása céljából az eljáró hatóság rendelkezésére bocsátja. Az alperes terjedelmes felhívást tett arra vonatkozóan, hogy a felperes konkrétan milyen dokumentumokat bocsásson rendelkezésére a panasz elbírálásához. Ezek között szerepelt a szakértői vizsgálat megállapításait tartalmazó jegyzőkönyv megküldésére vonatkozó felhívás. A felperes azonban továbbra is csak a laboratóriumi vizsgálatot hivatkozta, az arról készült jegyzőkönyvet csatolta, jelezve, hogy szakértői vizsgálatot nem kezdeményezett a fogyasztó. Az üzletszabályzat 12.7.4. pontjában nem szerepel a szakértői vizsgálat megrendelésének kötelezettsége. Utalt továbbá arra, hogy a mérőórával kapcsolatos rendőrségi feljelentést követő eljárásban sor került igazságügyi villamosmérnök szakértő kirendelésére, továbbá a kérdéskörrel kapcsolatosan indult polgári perben is közreműködött szakértő.
- [10] A bíróság rögzítette, hogy a közigazgatási eljárásban a már hivatkozott Üzletszabályzat rendelkezése alapján kötelező a szakvélemény beszerzése, és ezt nem pótolhatja rendőrségi vagy polgári eljárásra való hivatkozás, hogy ott szakértő került kirendelésre.
- [11] A felperes által a közigazgatási eljárásban csatolt laboratóriumi vizsgálati jegyzőkönyv a tartalmánál fogva sem alkalmas a szabálytalan áramvételezés tényének bizonyítására. Az Üzletszabályzat 6.11.3. pontja szerint a szolgáltató kötelezettsége a szerződésszegés tényének bizonyítása. A sommás vizsgálati jegyzőkönyv csupán a mérésre alkalmatlanság tényét rögzíti, annak mértékének

leírásával. Tehát sem üres-járási sem számláló működésével kapcsolatos vizsgálatot nem végeztek. A laboratóriumi vizsgálat nem felel meg a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 6. § (1)-(3) bekezdésben foglaltaknak, mert sem a kontroll fogyasztásmérő gyári száma, sem annak hitelesítési ideje, hitelesítő szerve nem került feltüntetésre.

- [12] A fentieken túl megjegyezte a bíróság, hogy amennyiben elmarad a felszerelési állapot igazolása, fennállhat annak a lehetősége, hogy a mérőóra már a felszerelési állapotban volt, tehát adott esetben nem az alperesi beavatkozó felel a szabálytalan áramvételezésért. Jelen esetben az alperes hiánypótlási felhívására a felszerelési dokumentumokkal kapcsolatban a válaszlevélben a felperes semmit nem hivatkozott, felszerelési iratokat egyáltalán nem csatolt.
- [13] Megállapítható tehát, hogy a részletes nyilatkozattételre felhívó végzése kibocsátásával az alperes eleget tett a tényállás-tisztázási kötelezettségének, nem sértette eljárásával a Ket. 50. § (1) bekezdését. A tárgyi esetben az alperes a rendelkezésre álló adatokból okszerű következtetést vont le, a felperesi szolgáltató nem bizonyította, hogy az általa állított szabálytalan áramvételezés az alperesi beavatkozó fogyasztónak felróható.
- [14] Jelen perben támadott határozat felülvizsgálatától elkülönülő kérdés az, hogy adott esetben a szolgáltató kötbérigényét polgári peres úton érvényesíti a fogyasztóval szemben. Az alperesi határozat jogszerűségét az alperes eljárásának felülvizsgálatával ebben a perben külön meg lehet ítélni. Irreleváns tehát, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó közötti polgári perben milyen adatok kerültek beszerzésre, az eljárás milyen tartalommal és miként van folyamatban.
- [15] A kérdéskörben kialakult bírói gyakorlat (Fővárosi Törvényszék, Kúria) szerint az energiaügyben született határozatok felülvizsgálata iránti perben a bíróságnak nem feladata az elosztói engedélyes által lefolytatott szakértői bizonyítás által bizonyított tények újabb szakértői bizonyítással történő cáfolata, bizonyítása, mert ez a panasz eljárás kereteit meghaladja, valamint a szolgáltatónak a közigazgatási eljárásban elmulasztott szakértői bizonyítása pótlása sem, tehát a szakértői vélemény perben történő beszerzése. Mindezek miatt a bíróságnak a perben nem kellett kioktatnia a felperest arra, hogy a perben a szakértői bizonyítást indítványozhat, a bíróság ezért erre vonatkozóan külön bizonyítási terhet nem osztott és bizonyítási eljárást nem folytatott le.
- [16] A Ket. 19. § (5) bekezdése szerinti jogszabályhelyre hivatkozását a felperes a bíróság előtt folyamatban lévő polgári perre vonatkoztatta. Az elsőfokú bíróság szerint azonban ezen jogszabályhelynek a jelen ügyben jelentősége nincs. Ugyanez vonatkozik a felperes által hivatkozott a BH2018.97 számú eseti döntésre is, amely a Ket. megjelölt szakasza szerinti tartalmat mondja ki. Az alperes a jelen perben támadott határozatában jogszerűen adott helyt az alperesi beavatkozó panaszának és tiltotta meg a kötbér alkalmazását.

A fellebbezés és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az ítéletet megváltoztatni a felperes keresetének helyt adó döntést hozni, vagy a megtámadott ítéletet hatályon kívül helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezni, egyben az alperest költségekben marasztalni. A felperes álláspontja szerint a törvényszék tévesen értelmezte a Ket. 19. § (5) bekezdését, ugyanis e szerint a hatóságra kötelező, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy annak hiányát állapította meg. Emiatt az alperes a szerződésszegés ügyében nem járhatott volna el, mert az a polgári per tárgya, amelyben a polgári bíróság már megállapította hatáskörét, amely eljárás folyamatban van a Csongrádi Járásbíróságon. A folyamatban lévő eljárásról az alperesnek tudomása volt. A bíróság tévesen tesz különbséget a polgári bíróság és a hatóság hatáskörének terjedelmét illetően. A bíróság jogértelmezése azért is téves, mert a Vet. 57. § (4) alkalmazhatósága általánosságban igaz, de csak akkor, ha annak jogszabályban foglalt más hatásköri szabály nem akadályoz. Felperes álláspontja szerint ugyan a Vet. 57. § alapján az alperesnek van általánosságban hatásköre fogyasztóvédelmi kérdésekben állást foglalni, ám ez nem terjed odáig, hogy folyamatban

lévő polgári peres ügyben olyan formában döntsön, hogy a polgári per jogalapját semmisíti meg. A megtámadott határozat végrehajtása ugyanis egyben a polgári per ellehetetlenülését jelentené.

- [18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. Rögzítette, hogy a felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a határozat a Vet. 57. § (4) bekezdésébe ütközik, az alperes túlterjeszkedett hatáskörén, továbbá, hogy nem tett eleget tényállás-tisztázási kötelezettségének. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által tartott első tárgyalást követően terjesztette elő azon érvelését, amely szerint a felperes és a beavatkozó közötti polgári perre tekintettel alperes eljárása a Ket. 19. § (5) bekezdésébe ütközik. Az alperes álláspontja szerint ez a Pp. 335/A. § (1) bekezdése szerinti keresetváltogatás tilalmába ütközött. Az első fokon eljáró bíróság részletesen elemezte a Vet. 57. § (4) bekezdésére vonatkozó felperesi érveket, mind a tényállás-tisztázási kötelezettségre vonatkozó érveket. Ennek alapján az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a felperes keresetét. Ugyancsak részletes elemzést tartalmaz az ítélet a Ket. 19. § (5) bekezdésével kapcsolatban is, amellyel alperes is teljes mértékben egyetértett. Az alperesnek kötelessége vizsgálni a panaszt, amely hozzá érkezik, a panasz kivizsgálásának eredményeként azonban alperes nem a felek közötti polgári igényt bírálja el, hanem a mindenkori szolgáltató eljárásának jogszerűségéről kell állást foglalnia. Utalt még az Alkotmánybíróságnak az alperes hatáskörével foglalkozó 353/B/2007. számú döntésére is. A felperes egyébiránt még a fellebbezésében sem nyilatkozott arról, hogy a polgári per jogerősen befejeződött volna, így nincs olyan jogerős ítélet, amely alperesre is kötelező lehetne. Az alperes eljárása tehát nem sérti a Ket. 19. § (5) bekezdését, illetve az elsőfokú bíróság sem értelmezte e joghelyet tévesen.
- [19] Ugyancsak fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő az alperesi beavatkozó, aki az ítéletet annak helyes indokai alapján kérte hatályában fenntartani, a lényegi tartalmát tekintve az alperessel egyező okból. Utalt arra, hogy a felperes már csak a fellebbezésének kiegészítésében hivatkozott arra, hogy az alperesi tiltás ellenére lefolytatott peres eljárásban pernyertes lett, azonban a beavatkozó álláspontja szerint „ezen jogellenesen lefolytatott peres eljárás eredményének jelen felülvizsgálati eljárásra kihatása nem lehet”.
- [20] A felperes a fellebbezési eljárás során, 2019. április 23-án előterjesztett beadványában csatolta a Szegedi Törvényszéken folyamatban volt polgári peres ügy jogerős ítéletét, igazolva a polgári per jogerős befejezését, amelyben megállapítást nyert a felperesi kötbérigény jogszerűsége. Felperes álláspontja szerint a bíróságon lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapított tényállás helyességéhez kétség nem férhet, és az alperesnek ezek alapján új eljárást kell lefolytatni és határozatát módosítania, ugyanis jelen ügyben felmerülhet az a jogbiztonságot veszélyeztető helyzet, hogy két egymásnak ellentétes jogerős ítélet születik ugyanazon szerződésszegéssel kapcsolatos tényállás megítélésére vonatkozóan, és amelyre mindkét fél indíthat végrehajtást.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel alapos.
- [22] A Kúria a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között dönt.
- [23] A Kúria rögzíti, hogy a felperes a fellebbezésében dominánsan arra tekintettel kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, mert nézete szerint az elsőfokú bíróság téves álláspontra jutott abban, hogy az alperesnek volt hatásköre eljárni a szerződésszegés és a kötbér kiszabása megítélése tárgyában annak ellenére is, hogy már ismert volt számára a párhuzamosan folyó polgári per ténye ugyanezen kérdéskörben. Ezzel szemben az alperes és az alperesi beavatkozó azzal érveltek, hogy a Ket. 19. § (5) bekezdésén alapuló alperesi

hatáskörhiány nem lehet a fellebbezés jogalapja, mert arra a felperes már a perben is tiltott keresetkiterjesztésként hivatkozott.

- [24] A Kúria, mint másodfokú bíróság előljáróban arra mutat rá, hogy a felperes a fellebbezését alapozhatta a Ket. 19. (5) bekezdésére, ezért azt a Kúria a fellebbezési eljárásban érdemben vizsgálta, mint ahogy tette azt egyébiránt az elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróság is.
- [25] A Ket. 19. § (1) bekezdése értelmében a hatóság hatáskörét - a hatósági eljárás körébe tartozó ügyfajta meghatározásával - jogszabály állapítja meg. Jogszabályban kell megjelölni az elsőfokú, továbbá, ha az nem a 106. és 107. §-ban megjelölt hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságot.
- [26] A Ket. 19. § (5) bekezdése szerint, ha bíróság valamely ügyben a hatáskörét vagy annak hiányát állapította meg, vagy az ügy érdemében határozott, ez a döntés az eljáró hatóságra kötelező.
- [27] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:6. §-a szerint az e törvényben biztosított jogok érvényesítése - ha törvény eltérően nem rendelkezik - bírói útra tartozik.
- [28] A Kúria a per iratai alapján azt állapította meg, hogy a felperes már a keresetlevelében elsődleges kereseti elemként az alperesi hatóság hatáskörének hiányára hivatkozott, noha tény, hogy azt még a Vet. 57. § (4) bekezdésével hozta összefüggésbe. A 2018. március 27-én előterjesztett felperesi beadvány hivatkozott első ízben az akkor közzétett joggyakorlatra, a BH.2018.97. jogesetre, mely a Kúriai Döntések 2018. márciusi számában jelent meg, és amely (a jelen perbelivel nagyon hasonló tényállású) eseti döntésből látható volt az a kialakult jogértelmezés, mely szerint az azonos kérdésben folyamatban lévő polgári per akadályát képezi az alperesi hatósági eljárásnak, figyelemmel a Ket. 19. § (5) bekezdésére.
- [29] Ugyanakkor az is látható, hogy azt a körülményt, hogy a felperes a Ket. 19. § (5) bekezdését az első tárgyalást követően jelölte meg, az elsőfokú bíróság sem tekintette tiltott keresetkiterjesztésnek, (a bíróság a Pp. 335/A. §-ára külön ki sem tért), hanem olyan hatásköri kérdésnek, amelyben szükségesnek látta - hivatalból - érdemben állást foglalni. Ezt meg is tette, ami a Kúria álláspontja szerint is szükséges volt, hiszen a hatáskör hiánya a Ket. 121. § b) pontja szerint semmisséget eredményező ok, melyet annak felmerülése esetén a bíróságnak akár hivatalból is vizsgálnia kell. [Legfelsőbb Bíróság 2/2011. (V.9.) KK. vélemény]
- [30] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálva az alperesi hatóság hatáskörét, arra a megállapításra jutott, hogy azért nem releváns jelen ügyben a Ket. 19. § (5) bekezdése, mert az elsőfokú bíróság - dacára a folyamatban lévő polgári pernek - nem látott fennállni az alperesi hatóság és a polgári bíróság között olyan feloldhatatlan hatásköri kollíziót, amelyre tekintettel a hatóság nem járhatott volna el. Az elsőfokú bíróságnak ebben a kérdéskörben más volt az érdemi jogi álláspontja. Nézete szerint a két eljárás

nem zárta ki egymást, melyhez indokolást is fűzött, és az alperesi hatóság határozata jogszerűségéről érdemben döntött.

- [31] Ezzel szemben a Kúria hangsúlyosan utal arra, hogy immáron több eseti döntésében rámutatott, hogy a jelenlegihez hasonló tényállású ügyekben, azaz az energiahivatal fogyasztóvédelmi panasz tárgyában folytatott ügyeiben fennáll/fennállhat olyan hatásköri kollízió a polgári bíróság és a hatóság között, amelyben a polgári bíróság hatásköre megelőzi a hatóság hatáskörét. Jelen esetben is erről (ügyazonosság) van szó, a fogyasztónak a mérőóra megrongálásával járó felelősségével, illetőleg a fogyasztóra kiszabott kötbérrel összefüggésben. Tény, hogy a polgári bíróság a keresetet befogadta, a peres eljárás elindult, a polgári bíróság tehát a saját hatásköre hiányát, amelyet egyébként hivatalból köteles vizsgálni, nem állapította meg, ami már a hatóság előtt is ismert volt, s melyre tekintettel a hatóság ugyanazon kérdésben nem dönthetett volna. Sőt a jelen fellebbezési eljárásban becsatolt jogerős ítélet tanúsága szerint az eljárás jogerősen be is fejeződött, megállapítva a fogyasztó felelősségét és a kötbérigény jogszerűségét, amely jogerős ítélet köti a hatóságot is.
- [32] Ezért a Kúria arra mutat rá, hogy a hatóságnak ismerve azt, hogy a polgári bíróság befogadta a keresetet és az eljárást megindította, legalább az eljárását fel kellett volna függesztenie a polgári peres eljárás jogerős befejezéséig. Tény, hogy ügyazonosság áll fenn a fogyasztó felelőssége és a kötbérigény érvényesítése vonatkozásában, lényegében tehát egy hatásköri kollízió jött létre e körben a hatóság és a polgári bíróság között, és ilyen esetben a Ptk. és a Ket. 19. § (5) bekezdése fentiekben idézett rendelkezése szerint a polgári bíróság hatásköre megelőzi a hatóságét. Helyesen utalt a felperes arra, hogy nem lehet ugyanabban a kérdésben közigazgatási- és polgári peres jogerős döntés is, (különösen nem ellentétes), amely nyilvánvalóan végrehajthatatlanságot eredményez.
- [33] Ennél fogva a Kúria az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A Kúria az új eljárás lefolytatását azért látta szükségesnek, noha a polgári peres eljárás a fellebbezési szakban becsatolt ítélet tanúsága szerint már lezárult, mert a hatóságnak a megismételt eljárásban azt kell áttekintenie, hogy a nála panaszjárásként indult eljárásban, figyelembe véve a polgári bíróság jogerős ítéletének tartalmát is, maradt-e fenn olyan részkérelem, amelynek viszont az elbírálására jogosult, illetve köteles, és akkor ezt meg kell tennie. Az alperesi határozatból látható volt, hogy a rendelkező résznek volt egy jelen perrel nem érintett eleme, a szolgáltató késedelmes válasza miatti szankció, amelyet, ha a hatóság az utóbb ismertté vált tények alapján is szükségesnek tart, a megismételt eljárásban rendezheti.
- [34] A Kúria utalva a hasonló tényállás mellett született Kfv.III.37.655/2017/6. számú ítéletére, jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a fentiekben leírtak nem azt jelentik, hogy a

közigazgatási hatóságot kötné egy még nem jogerős bírói ítélet, hanem csak azt, hogy a párhuzamos hatáskör fennállása okán a kétségtelenül azonos kérdésben, amennyiben indult polgári per, annak van elsőbbsége. Azt ugyanis, hogy a Ptk. 1:6. §-ában említett eltérő törvény van-e, a polgári bíróságnak kell vizsgálnia és eldöntenie. Amennyiben a polgári bíróság a keresetet befogadva, eljárását megindítva - lényegében ezzel - a hatásköre fennállását állapítja meg, ez kizárja az alperesi hatóság hatáskörét, a jogerős ítélet már az alperest a saját eljárásában azonos kérdéskörben köti/kötni fogja.

A döntés elvi tartalma

- [35] *Folyamatban lévő eljárásban, azonos tárgyú ügyben, a bíróság és a közigazgatási hatóság párhuzamos hatásköre fennállása esetén, - amennyiben indult polgári per - a hatáskör kérdésében a Ket. 19. § (5) bekezdése alapján a bíróság döntésének van elsőbbsége.*

Záró rész

- [36] A felperes részére a felmerült első- és másodfokú perköltséget az alperes és az alperesi beavatkozó a Pp. 78. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [37] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. Tv. (Itv.) 43. § (3) bekezdés és 46. § (1) bekezdés szerinti feljegyzett együttes kereseti és fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. § alapján az állam viseli.
- [38] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 17.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró,

Dr. Rák-Fekete Edina s.k. bíró